

Rižebüttelu, žož ſe Robjo do morja hulěwa. A tak pſchizěchu něto na morjo. Kaſ žiwowa ſe Robiſon, ako niž wězej něhupyta, ako něbjo a wodu. Kraj a ſemja wot kotrejež běchu wotjěli, něbě wězej wižěſch a „ſwěſchaf“ na kupe Helgoland běſcho pſched jich wozyma ako ſchera ſmužka. Tež ten ſe minu a woni něwižěchu niž wězej, něžli něbjo huſchey ſe a hokoło jano wodu.

Michaſ: „Žo to jo ſwěſchaf?“

Gregoſ: „To jo wěliki natwárony ſkup abo wjaža (torm) na kupe Helgoland pſchi morju. Na ſamem wěraſchku ſkupa k wjazoru hogen ſe ſaſwěſchi a zeſu nož ſe ſwěſchi, aby kožam puſch (morſku drogu) poſaſowaſ, ſeňž w nožy na morju jědu, aby ſ kožu niži něſtaržyli. Take ſwěſchafi ſu tež na drugich měſtach pſchi morju. Pſchi kuždem jo wěſty, ſwěrnny ſkužabniſ poſtawjony, ſeňž ma kuždy wjazor na ſwěſchafku ſwěžu ſaſwěſchiſch a rano žajtſcha ſaſej hugaſyſch.“

Man: Tak jo, a ſkužabniſ doſtawa tež ſa to ſwojo myto. — Ale, naſch Robiſon, ten jo na koži a kož leſchi po morju wot tam, kaž ptaſchſ pod něbjom.

Dwa dńa žěſcho ſa ſobu tak, ale tſchěſchi žen ſachopi něbjo ſe žarněſch. Michaſ ſe ſwignu a ſachopi pſchězej tſchafchńej huſch. Tež ſe blyſtaſcho, ako by zeſe něbjo w pło-
meńach ſtojało a bu ſchma ako w nožy. Deſchěž ſchumi ſ něbja a wichaſ hujaſcho a rnyjaſcho w morju, až žwaſy poſtawachu ako domy; a kož kolebaſcho ſe na nich ako ſchſorpina, ſtoro gorějkach nad wodu a ſaſej dołojkach we dlymi morja; paſ lažaſcho na